

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

Dr. Zayar

برگردان: نسرين معروفی

۰۲ نومبر ۲۰۲۳

پاکستان کمپین آزار و اذیت و اربعاب دولتی را برای اخراج ۱.۷ میلیون پناهجوی افغان تشدید می کند

ده ها هزار پناهجوی فقیر افغان - که بسیاری از آنها سال ها و حتی دهه ها در پاکستان زندگانی کرده اند - در هفته های اخیر برای فرار از بازداشت و تبعید به کشور محل تولد خود گریخته اند.

با حمایت کامل ارتش پاکستان، دولت موقت این کشور قول داده است که از اول نومبر تمام ۱.۷ میلیون مهاجر «غیرقانونی» افغان را اخراج کند.

حتی قبل از سپری شدن ضرب الاجل رسمی برای ترک «داوطلبانه» پاکستان، افغان هائی که از فاجعه اجتماعی ناشی از دهه ها جنگ تحریک شده امپریالیستی و اشغال نواستعماری به پاکستان پناهنده شده اند، هدف کمپین شرورانه آزار و اذیت و اربعاب دولتی بوده اند.

پناهجویان افغان سوار بر لاری عازم مرز تورخم پاکستان شده اند تا ساعاتی قبل از پایان ماه اکتوبر به خانه بازگردند. آخرین مهلت دولت پاکستان برای کسانی که به طور "غیرقانونی" در این کشور هستند تا کشور را ترک کنند و یا با اخراج مواجه می شوند. [عکس آسوشیتد پرس/محمد سجاد]

مامورشناسائی حقوق بشر در بیانیه ای که روز سه شنبه منتشر شد، گفت که دولت از «تهدید، سوء استفاده و بازداشت برای وادار کردن پناهجویان افغان بدون وضعیت قانونی برای بازگشت به افغانستان یا مواجهه با اخراج استفاده می‌کند». فرشته عباسی، پژوهشگر ناظر حقوق بشر، به الجزیره گفت: «مهلت اعلام شده پاکستان برای بازگشت افغان‌ها منجر به بازداشت، ضرب و شتم و اخاذی شده است و هزاران افغان را در مورد آینده شان ترسانده است».

صاحبخانه ها از ترس جریمه های سنگین دولت، افغان ها را از خانه هایشان بیرون کرده اند و کارفرمایان آنها را به صورت دسته جمعی اخراج کرده اند. در کراچی، بزرگترین شهر پاکستان، پولیس اقدام به دستگیری دسته جمعی پناهجویان افغان کرده است.

مقامات پاکستان درخواست های کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد، سازمان های بین المللی کمک به پناهندگان و گروه های حقوق بشر مستقر در پاکستان را برای لغو یا حداقل به تأخیر انداختن کمپین اخراج دسته جمعی رد کرده اند.

سرفراز بوگتی، وزیر کشور، هفته گذشته در یک کنفرانس خبری گفت: «پس از اول نومبر، هیچ مصالحه ای در مورد مهاجران غیرقانونی باقی نمی ماند». وی برای تأکید بر این موضوع به طرز تهدیدآمیزی افزود: «کسانی که داوطلبانه کشور را ترک می کنند، نسبت به کسانی که توسط دولت دستگیر می شوند، مشکلات کمتری خواهند داشت».

دولت در هر چهار ولایت مراکز اخراج - در واقع کمپ های توقیف انبوه - ایجاد کرده است تا پناهندگان "غیرقانونی" را قبل از اخراج آنها "پرورش" و بازداشت کند.

در شرایطی که پاکستان با یک بحران اقتصادی ویرانگر مواجه است و تشکیلات سیاسی و نهادهای دولتی آن، از جمله ارتش، تا حد زیادی از نظر توده ها بی اعتبار است، مقامات پاکستان انتقام جوئی علیه پناهجویان افغان را وسیله ای برای منحرف کردن خشم مردم می دانند و در عین حال دستگاه های خود را تقویت می کنند. سرکوب دولتی شکار جادوگران ضد مهاجر پاکستان توسط دولتی به اصطلاح موقت انجام می شود که در ماه اگست کار خود را آغاز کرد و طبق قانون اساسی قرار بود تنها ۹۰ روز قدرت را در دست بگیرد و طی آن انتخابات مجلس ملی و ولایتی برگزار شود. با این حال، به دستور ارتش و با حمایت بسیاری از نهادهای سیاسی، انتخابات حداقل تا پایان جنوری به تعویق افتاده است. در این دوره، دولت موقت موظف شده است تا مجموعه ای از اقدامات ریاضتی بسیار نامطلوب را که توسط صندوق بین المللی پول دیکته شده است، انجام دهد.

در قربانی کردن پناهجویان، نخبگان حاکم پاکستان صفحه ای از کتاب بازی قدرت های امپریالیستی را برمی دارند که به افزایش جهانی پناهندگان ناشی از جنگ های غارتگرانه و فروپاشی اقتصادی ناشی از سرمایه داری و ویرانی محیط زیست با قلعه امریکای شمالی و قلعه اروپا واکنش نشان داده اند. سیاست های مهاجرتی

این امر واشنگتن و قدرت های اتحادیه اروپا را از درخواست های ریاکارانه از پاکستان برای ایجاد پناهگاه برای کسانی که از سرکوب رژیم طالبان افغانستان فرار می کنند، متوقف نکرده است. وزارت خارجه ایالات متحده در بیانیه ای در ۱۹ اکتوبر اعلام کرد: «ما قویاً همسایگان افغانستان از جمله پاکستان را تشویق می کنیم تا به افغان هایی که به دنبال حمایت بین المللی هستند اجازه ورود بدهند».

امپریالیسم امریکا و ویران کردن افغانستان

امپریالیسم ایالات متحده مسؤول اصلی شرایط وحشتناک اجتماعی و اقتصادی است که میلیون ها افغان را در چهار دهه گذشته از خانه های شان بیرون رانده است. در اواخر دهه ۱۹۷۰، واشنگتن حمایت خود از شبه نظامیان اسلامگرا را آغاز کرد تا ابتداء تهاجم شوروی را تحریک کند و سپس رژیم مورد حمایت شوروی در کابل را تضعیف کند. این نیروها شامل القاعده اسامه بن لادن بودند. با وجود پاکستان، متحد نزدیک دیرینه ایالات متحده که در دهه ۱۹۸۰ به عنوان مجرای تسلیحات سیا به افغانستان خدمت می کرد، واشنگتن از دیکتاتوری وحشیانه ضد کارگری جنرال ضیاء الحق و پروژه ارتجاعی او برای «اسلامی کردن» پاکستان حمایت کامل کرد.

پس از خروج شوروی از افغانستان، جنگ داخلی خونینی در گرفت و در نهایت طالبان اسلامگرا قدرت را به دست گرفتند. پس از ۱۱ سپتمبر، دولت بوش از حضور بن لادن در افغانستان برای مشروعیت بخشیدن به تهاجم وحشیانه و اشغال نواستعماری این کشور مهم ژئواستراتژیکی سوء استفاده کرد - اشغالی که بیش از دو دهه طول کشید و جان صدها هزار نفر را گرفت. بر اساس پروژه هزینه جنگ توسط مؤسسه واتسون دانشگاه براون، از زمان آغاز جنگ به رهبری ایالات متحده، ۵.۹ میلیون افغان از کشور فرار کرده یا در داخل کشور آواره شده اند.

پس از خروج مفتضحانه نیروهای امریکائی و ائتلاف در سال ۲۰۲۱ در برابر مقاومت طالبان و مخالفت مردمی با رژیم فاسد استعماری نو در کابل، واشنگتن با فرو بردن کشور در یک فاجعه اقتصادی از مردم افغانستان انتقام گرفت. علاوه بر تحریم ها علیه رژیم تحت رهبری طالبان، دولت ایالات متحده به طور غیرقانونی ۷ میلیارد دلار از دارائی های بانک مرکزی افغانستان را که در اختیار بانک مرکزی نیویورک بود، ضبط کرد.

بیش از ۶۰ درصد از جمعیت افغانستان در حال حاضر با کمتر از یک دلار در روز زندگانی می کنند، در حالی که ۹۷ درصد از آنها به زیر خط فقر رسیده اند. بخش های وسیعی از مردم تحت تأثیر وحشتی که افغان های فقیر به دست اشغالگران امریکائی- ناتو تجربه کرده اند، آسیب های روانی و هزاران نفر را معلول کرده اند. گزارش برنامه جهانی غذا در فبروری ۲۰۲۳ نشان داد که ۴ میلیون نفر از جمله ۳.۲ میلیون کودک زیر پنج سال دچار سوء تغذیه حاد هستند. پیشبینی می شود که نزدیک به ۲۰ میلیون نفر یا نیمی از جمعیت تا مارچ ۲۰۲۳ بشدت در ناامنی غذایی قرار گیرد که ۶ میلیون از آنها در مرحله اضطراری قرار دارند.

جمعیت فقیر مهاجر افغان پاکستان

جنگ ها و تحولات چهار دهه اخیر منجر به موج های مکرر پناهندگی افغان ها به پاکستان شده است. بر اساس گزارش سازمان ملل متحد، بیش از نیم میلیون افغان پس از به قدرت رسیدن طالبان در کابل در اگست ۲۰۲۱ وارد پاکستان شدند.

جریان پناهجویان به تقویت روابط بین مناطق پشتون زبان دو کشور کمک کرده است. از نظر تاریخی، مرز افغانستان و پاکستان برای قبایل پشتون که در هر دو طرف زندگانی می کنند، اهمیت چندانی ندارد. این در سال ۱۸۹۳ در نتیجه دسیسه های حاکمان استعماری هند بریتانیا تأسیس شد و دولت های افغانستان مدت ها استدلال می کردند که خط دیورند فقط برای نشان دادن حوزه های نفوذ بود، نه مرزهای ایالتی. این موضوع مدت ها است که محل مناقشه جدی بین اسلام آباد و کابل بوده و منجر به درگیری های مسلحانه هم در رژیم تحت حمایت ایالات متحده و هم در رژیم فعلی تحت رهبری طالبان شده است.

به گفته کمیساری عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان، حدود نیمی از پناهجویان افغان در خیبر پختونخوا زندگانی می کنند که در گذشته به عنوان ولایت مرزی شمال غربی شناخته می شد. در سال ۲۰۱۸، مناطق قبیله‌ئی تحت مدیریت فدرال (FATA)، یک منطقه نیمه خودمختار که عمدتاً توسط قبایل پشتون سکنه شده است، با خیبر پختونخوا ادغام شد. این قبایل به شدت در برابر تقسیم جوامع خود در سراسر مرز افغانستان و پاکستان مقاومت کرده اند.

۲۴ درصد دیگر از پناهندگان در فقیرترین ولایت پاکستان یعنی بلوچستان زندگانی می کنند. با اشتراک فقر اکثریت قریب به اتفاق جمعیت پاکستان، بسیاری از آنها مجبورند در کلبه های گلی یا دیگر پناهگاه های موقتی که برای زندگانی مناسب نیستند، با امکانات آموزشی یا صحتی کم یا بدون امکانات زندگانی می کنند.

اعلامیه دولت پاکستان مبنی بر اخراج اجباری، موج وحشت و شوک را در سراسر جامعه پناهجویان افغان، از جمله مهاجران غیرقانونی و کسانی که در پاکستان با اسناد زندگانی می کنند، ایجاد کرد. دولت به ۲.۷ میلیون افغان که دارای اسناد هستند اطمینان داده است که تحت تأثیر سرکوب "غیرقانونی" قرار نخواهند گرفت. با این حال، حتی کسانی که دولت می پذیرد که دارای جایگاه قانونی هستند، بسیار نگران هستند. این درجه اول به دلیل گستردگی و خصلت بی‌توجهی سیاست شونیستی است که به کارزار ضد افغانی دولت دامن می‌زند. نگرانی دیگر این است که تقریباً ۱.۴ میلیون پناهنده دارای کارت های اثبات ثبت (PoR) هستند که در ۳۰ جون منقضی شده است و به دلیل بی کفایتی و توقف مقامات قادر به تمدید آن نیستند.

دولت پاکستان به دنبال توجیه سیاست سرکوب ضد مهاجران، خود برای سرکوب و مهار موج تشدید حملات توسط تحریک طالبان پاکستان (TTP) بوده است. مقامات دولتی، شبه نظامیان بنیادگرای اسلامی مستقر در پاکستان را به دریافت حمایت از پناهجویان بدون ارائه مدرکی متهم کرده‌اند.

از زمان بازگشت طالبان به قدرت در کابل، حملات تروریستی تحریک طالبان پاکستان، یک سازمان کاملاً جدا از طالبان علی رغم ارتباطات ایدئولوژیکی آنها، در پاکستان تشدید شده است. اسلام آباد طالبان را به اجازه فعالیت تحریک طالبان پاکستان از افغانستان متهم کرده و خواستار سرکوب آن شده است.

وزرای دولت با مقصر دانستن افغان ها در حملات تروریستی اخیر، احساسات ضد افغانی را تحریک کرده اند. در ۱۷ اکتوبر، سرفراز بونگتی، وزیر داخله مدعی شد که ۱۴ مورد از ۲۴ حمله انتحاری در سال جاری توسط اتباع افغان انجام شده است. زبیر جمالی، وزیر کشور در دولت ایالتی بلوچستان، گفت: «آنها در بی ثبات کردن کشور دست دارند و تحمل نخواهد شد».

TTP محصول جانبی تهاجم ارتش پاکستان علیه نیروهای ضد اشغال امریکائی در جریان اشغال افغانستان توسط ایالات متحده است. در دهه ۱۹۸۰، این منطقه به پایگاه عملیاتی برای شبه نظامیان اسلامگرای تحت حمایت سیا، از جمله القاعده، که با رژیم مورد حمایت شوروی در کابل می جنگید، تبدیل شد.

پس از حمله ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۱، دولت بوش، جنرال پرویز مشرف، دیکتاتور پاکستان را که تحت حمایت ایالات متحده قرار داشت، وادار کرد تا به حمایت خود از رژیم طالبان در افغانستان پایان دهد و نیروهای امنیتی را برای ایجاد کنترل بر مرز به منطقه فتا اعزام کند. مشرف از روش های خونین معمول طبقه حاکم پاکستان استفاده کرد. به دستور او، ارتش حملات هوایی بی‌رویه و حملات هلیکپتری را آغاز کرد، روستاها و زمین‌های کشاورزی را ویران کرد، مجازات‌های دسته جمعی را اعمال کرد و از شکنجه و ناپدید شدن استفاده گسترده کرد.

این امر باعث افزایش خصومت و مخالفت مسلحانه شد. بیش از ۲ میلیون نفر در اثر جابه جایی گسترده داخلی پشتون ها در سراسر کشور از FATA گریخته اند که باعث ایجاد یک بحران انسانی گسترده و مداوم شده است.
منبع: سوسیالیست جهانی ۱ نومبر ۲۰۲۳